

Sueca, 1985 – València, 2011

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ramon
Llop (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagés, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

La fi de les emissions de TV3 al País Valencià –com també les dels altres tres canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals que encara podien sintonitzar-se a bona part de les comarques valencianes –ço és, el 33, el 3/24 i el 3XL– representa un dels èxits més llargament covats pel govern de Francisco Camps, reaccionari com en queden ben pocs, a tot l'occident. El cap del Consell, qui més ha desprestigiat la centenària Generalitat Valenciana i que és a punt de seure a la banqueta dels acusats, una persona del tot insensible als sectors ciutadans que no li són proclius, ha collat tant Acció Cultural del País Valencià (ACPV) que aquesta entitat no ha estat capaç de mantenir-hi el torcebraç.

La recent reforma *ad hoc* de la llei del sector àudio-visual a les Corts valencianes –on el PP té majoria absoluta des de l'any 1999– ha servit perquè el gabinet de Camps sancionara d'una manera encara més severa els responsables de les emissions finalment vetades. Els 600.000 euros que ACPV ha d'abonar abans del dia 20 de març –per no haver tallat encara les emissions a les demarcacions de València i de Castelló– podien multiplicar-se a raó de 120.000 euros mensuals, una prova de força que situava la institució cívica contra les cordes, literalment. Val a dir que mesos enrere ja va fer-se efectiu l'import de la primera de les multes imposades per la Generalitat Valenciana, que pujava a 138.000 euros i que es va poder pagar gràcies a les aportacions desinteressades de milers de persones.

La justícia, siga com siga, no ha validat el comportament de la Generalitat del sud, que de moment tan sols ha rebut el permís per a precintat un dels sis repetidors –el de Xixona (Alacantí)–, aquell que reemetia els senyals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a les comarques més meridionals. Un únic *nilhil obstat* que, a més, ha estat objecte de recurs per ACPV davant el Tribunal Suprem, que encara no ha dictat sentència. El suport d'institucions governades pel PP, com ara la Diputació de Castelló i l'ajuntament de la capital de la Plana, juntament amb l'èxit de la ILP “Televisió Sense Fronteres”, amb prop de 300.000 signatures recollides al País Valencià i que en total –sobretot, gràcies a catalans i balears– va superar les 650.000, són esclertes que permeten d'imaginar un escenari futur més amable.

Malauradament, al nostre país no tenim gaires elements comunicatius que ens unesquen. El punt final de les emissions de TV3 al País Valencià és un cop molt dur als ponts encara febles bastits entre uns països que, institucionalment, massa sovint han viscut d'esquena. Un hàbitat difícil, advers, que no ha de dur-nos al defalliment. Ens uneix molt més que no ens separa, per bé que manque quelcom tan important com la sintonia amistosa que sempre hauria de guiar la relació entre executius germans. El futur que volem, de fet, l'hauréem de construir entre tots. I amb sentit comú.

Als nostres lectors

... i aquest conte ja s'ha fos. Un quart de segle llarg de TV3 al País Valencià es va acabar del tot, la setmana passada, després d'una ofensiva judicial que ha desmantellat les –escasses– defenses d'allò que un dia va ser definit com a espai català de comunicació. És una desconnexió afegida, en un moment en què els mitjans de comunicació editats al Principat van abandonant el País Valencià precipitadament. El cas és que, a hores d'ara, l'única publicació que es pren seriosament l'àmbit dels Països Catalans és la que teniu a les mans, amb distribució a tots els territoris i tres redaccions que produeixen continguts exclusius des de Barcelona, València i Palma. Ep, i això no és resistència, sinó una aposta per un futur en què, inevitablement, serà necessari un eix mediterrani de la informació.

Salvador Cot